

VZPOMÍNKA

"Miluju tě a moc jsem se na tebe těšil." zašeptal manažer nadnárodního podniku a s hekáním svým devadesátikilovým tělem vmáčkl to její do vytrénované matrace letiště. Větička, která se s línou rutinou opakovala, kdykoli mu předvedla zkušené divadýlko s rozepínáním kalhot. Dnes však na ni měla zvláštní účinek. Těsně předtím, než mozek přepnul na autopilota doprovázejícího stejně rutinní výkon, z pečlivě zamknutého šuplíčku vystřelil vzpomínku.

Sedí v rodičovském obývacím a s hraným napětím sleduje hokejový zápas o titul s Rusy. Táta co chvíli pronese nějakou poznámku, zarve či plácne dlaněmi do madel křesla. Musí vyhrát, duní jí hlavou, protože něco chce. Ví, že tatka bude v případě vítězství našich mnohem přístupnější. Jedou s mamkou večer na oslavu k příbuzným. A ona si moc přeje, aby ji vzali s sebou. Musí, protože... Konečně! Táta bere startovací pistolku a radostí střílí do stropu.

Teta pečlivě aranžuje mísy s chlebičky a láhev vína na stolek v uzoučkém pokojíku jejího bratrance "z druhého kolena". On se tváří světácky, aby ne, po prázdninách začíná studovat vysokou. Ona se choulí a chvěje po celém těle. Žaludek se zmítá pocitem, který nikdy předtím nepoznala. Nedokáže se rozhodnout, jestli je příjemný nebo naopak. Teta se spikleneckým pohledem konečně vypadne a ona se na něj pokradmu podívá. Prohlíží si ji, dýchá trochu zrychleně, oči náhle ztemnělé tak, jak to občas vídá v zamilovaných filmech. Pak rychle odhlédne, odšpuntuje láhev a nalévá do sklenek víno. Povzbudivě na ni mrkne a naznačí přípitek. Jí se tolik třese ruka, že se bojí, aby skleničku vůbec donesla k ústům. Žaludek protestuje už dopředu. Cucne si a rychle ji odloží. Najednou cítí horký dech na svém krku. Jeho prsty ji lehce chytou za bradu a otočí ji k sobě. Obličej se přibližuje, ústa se otevírají a v ní nepojmenovaný žaludeční problém exploduje a v mžiku zachvátí celé tělo. Pootevřená pusa tvrdě dopadne na tu její a jazyk se urputně dobývá dovnitř. Náhle má ústa dokořán a jazyky se hbitě proplétají ve vášnivém tanci. Minutu, dvě, deset, sto let. Pak to najednou skončí, on se pohodlně opře a zapálí si cigaretu. Ona polyká, dohání dech a doufá, že se tváří dostatečně dospěle. A nepřekvapeně... Mozek se probírá k životu a zhmotňuje ty neodvážnější představy. Sen se stává skutečností.

"Ty mě miluješ?" zašeptá slastně a věnuje mu rozzářený pohled. Je si tak jistá odpovědí.

"Co blbneš?" vyjeví se on a nechápavě zakroučí hlavou. "K tomuhle nepotřebuješ nikoho milovat, to je ti snad jasný, ne?" Típne cigaretu a popadne chlebiček. Nevšimne si, jak se její tvář mění, dech se zastavuje a žaludek už jen bolí. "Klid, všechno tě naučím, abys pak nebyla trapná. Jdem na to?"

Je jí právě patnáct let a pět měsíců a od září nastupuje na střední školu.

Už se nepamatuje, kdy se rozplynuly poslední zbytky iluzí a nadějí na lásku, nezištnou a opravdovou. Zmizely v nenávratnu s matčinou nevléčitelnou nemocí, drahou léčbou a mizerným invalidním důchodem. Opustily ji společně s otcovou nezodpovědností a útekem od problémů... s bratrovým gamblerstvím, věčnými dluhy a exekucemi, které ona zachraňuje a lepí...

"Myslím to vážně," proniklo k ní mezi naučenými vzdechy a ona se probrala k vnímání skutečnosti. Došlo jí, že zameškala závěrečný okamžik aktu, za který je tu placena. Nevypadalo to, že by si toho klient všiml. Naopak, v jeho očích spatřila něco nového, něžného.

"Konečně jsem se rozvedl a za ty roky, co sem chodím... mám tě rád, opravdu, a nechci, abys dál dělala tuhle... ehm, práci."

"Vida," musela se v duchu usmát, "tak asi jsem si tenkrát něco zapamatovala. Kdybych byla trapná..."